

til en Deel af Invalidforsørgelsen, og det har vistnok ikke været Meningen, da man vedtog denne i og for sig meget hensigtsmæssige Bestemmelse, at en Deel af Invalidforsørgelsen skulde være afhængig af, om Vedkommende fremdeles befindes dertil trængende, derved at give det noget som helst Charakter af Fattigforsørgelse.

Krabbe: Fordi den Kasse, hvoraf Understøttelsen gives, kaldes en Understøttelseskasse, derfor er det ingenlunde sagt, naar Understøttelsen er fast og bestemt, at den har Formen eller Charakteren af en Fattigforsørgelse. Jeg troer derimod, at man meget mere kan sige det om den Understøttelse, der skal gives de vedkommende afgaaede Soldbetjente, naar de faa den paa den Maade, som er foreslaaet af flere af Thingets ærede Medlemmer, og det er det, jeg ikke ønsker. Jeg troer ikke, at Vedkommende ønske det, og i alt Fald giver man dog derved vedkommende Minister et langt større Spille- rum i Henseende til, hvor meget han vil give, naar det tilstaaes paa denne Maade, end naar det tilstaaes paa den Maade, som af det andet Thing er foreslaaet.

Püttichau: Jeg skal tillade mig den korte Bemærkning, at netop den Grund, som den sidste ærede Taler nu anførte mod Ændringsforlaget, bestemmer mig til at stemme for det. Thi Spørgsmaalet er her om at hjælpe de Trængende. Det er bemærket af den høitærede Finanzminister, at ikke alle de afgaaede Soldbetjente ere trængende; men det kan dog vist ikke være den ærede Forsamlings Mening at ville tilstaae en yderligere Understøttelse til Soldbetjente, som ikke ere trængende, og det er derfor denne Grund, som har bevæget mig til at ville stemme for det stillede Ændringsforslag.

Finanzministeren: Jeg turde maaskee føie den factiske Bemærkning til, at, naar jeg har udtalt mig for, at ikke alle Soldbetjente ere trængende, saa er der et andet Moment, der er af endnu større Betydning, det er nemlig, at ikke Alle ere lige trængende; thi jeg troer, at der maaskee vil findes Færre, som slet ikke ere trængende, end der er Opfordring til at tage Hensyn til Graden i Trangen, og det er netop denne Grad i Trang, som meget bedre

kan komme i tilbørlig Betragtning efter den Ændring af Redactionen, som er foreslaaet til denne Behandling af Sagen.

Kirc: Ikke trængende eller ikke lige Trængende! Jeg troer virkelig, at det er meget vanffeligt for Nogensomhelst at bedømme det saaledes, at man kan være tilfreds dermed. Dette være sagt til Svar paa, hvad der nys er udtalt. Forøvrigt skal jeg med Kulde og Kollighed stemme mod dette Forslag. Jeg finder virkelig, at man, hvis det skulde gaae igjennem her, derved paalægger det andet Thing et Slags Tvang, om jeg saa maa kalde det, fordi det samme Forslag har været stillet i det andet Thing, og blev der forkastet, om end med en kun ringe Majoritet. Men hvorledes vil Sagen stille sig nu, naar det bliver taget til Følge? Sæt, at dette Forslag gik igjennem, saa skulde jo Sagen gaae tilbage til det andet Thing, og der vilde man saa maaskee gaae ind paa det, fordi Landsthinget havde gjort denne Forandring, og fordi man vindede Mulighed af, at, hvis man fastholdt sin første Beslutning, vilde dette Lovforslag ikke komme ud. Derved vilde mange fattige og trængende Familier lide et Skaar i den Understøttelse, man har tilsigtet ved Lovforslaget, og det vilde maaskee være længe, inden man engang igjen kunde bringe det saavidt, at der vilde blive taget Notits af disse trængende Familier, som med Rette turde tilkomme en høiere Understøttelse end den, der allerede er dem tilstaaet, og som yderligere vil blive dem tilstaaet. Der er sagt, de have ingen Ret til nogen høiere Understøttelse end den, der tidligere er bleven Soldbetjente tildeelt, naar de afgik, nemlig 80 Rbd., og at kun Thinget af særdeles Naade tog Hensyn til disse Mænds Stilling, og derfor tilstod dem en høiere Pension i Loven af 11te Marts. Men jeg troer rigtignok, at man vel maa see hen til, hvorledes man tidligere har handlet, naar man har afskediget Embedsmænd eller Bestillingsmænd, som Staten ikke har havt Noget at sige paa, og som blot paa Grund af en Omorganisation i en eller anden Etat ere komne til at gaae af. Jeg vil blot henvise til Militairretaten og bede at lægge Mærke til, hvorledes man der behandlede dem, der gik af ved Reductionen 1842.